

MÁJUSI HOLD.

Dicsértessél te kövér májusi hold;
aranyéz ragyogása vagy te az öreg ég jókedvének,
ki egymással-feleselgető kuruttyolásra vezényeled
a békák fáradhatatlan kórusát s véle az éjszaka
langy szellőinek üveghang kíséretét is, mely úgy
szabadítja fel a selymes rétek illatát most, hogy tőle
részeg álomba merül a duzzadó táj, mely felett érzélgős
világod megejtő szédülete áll őrt rendíthetetlen egyhangúsággal.

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.

TALÁN VIHAR JÖN.

Napjaim tetején ülök, onnan
lóg le a lábom, hajamon
hófelhő kalapoz és szavaim
messze, kakastollak közt
portverve menetelnek!

Mondják, hogy virrad a gödrök
alján, füvek alatt csillogva
tesnek a tücskök s napitta
pocsolyák helye lelkesedik
döngölő léptek után!

Talán vihar jön, mert
símul halasodva a borz víz,
széttette a csönd lábát
az út fölött és harcoss
zajokkal készül marakodni!

(Szegec.)

RADNÓTI MIKLÓS.

GOETHE : „ÜBER ALLEN GIPFELN . . .“

Fenn a csúcsokon
Béke leng,
Lenn a dombokon
Alig leng
A könnyű szellő,
A madárdal elhal a fán.
Érted is ám
A béke jó.

Fordította: KÜHBACHER FERENC.